

Onbegrensd

Voorwoord

De wachtlijst voor sociale woningen wordt steeds langer. Vooral huurders met een handicap ondervinden nadelen.

De gemiddelde wachttijd voor een sociale woning voor mensen met een fysieke beperking bedraagt vandaag meer dan drie jaar. Ondanks de inspanningen van de Vlaamse regering om extra woningen te bouwen, wordt de wachtlijst voor sociale woningen alsmaar langer.

Nochtans genieten mensen met een handicap van een voorrangsregeling waardoor ze sneller een woning zouden moeten krijgen. Die voorrang wordt alleen toegekend als de sociale woning specifiek is aangepast. En daar knelt nu net het schoentje. Er zijn te weinig aangepaste woningen beschikbaar.

Uit cijfers die minister van Wonen Liesbeth Homans (N-VA) aan het Vlaams Parlement bezorgde, blijkt dat tussen 1 juli 2014 en 31 december 2017, 1.680 kandidaat-huurders gebruik maakten van de voorrangsregeling voor personen met een handicap. Ter illustratie: op de wachtlijst stonden eind 2017 maar liefst 16.543 kandidaten. Dat is bijna tien keer zoveel.

Minister Homans (N-VA) zegt dat ze al enorm geïnvesteerd heeft in het uitbreiden van het sociaal woonaanbod. Ze kaatst de bal terug naar het kamp van haar collega minister van Welzijn Jo Vandeurzen (CD&V). In een reactie zegt Vandeurzen dat sociale huisvesting “integraal” onder de bevoegdheid van minister Homans valt. Een goed afgestemd beleid tussen de departementen Wonen en Welzijn is volgens Vandeurzen het juiste antwoord op de problematiek.

We hopen het, want voor veel mensen is huren op de private huurmarkt sowieso al moeilijk. Als je dan nog eens een beperking hebt, en dus nog andere kosten, is het nog moeilijker om uit de armoede te blijven.

Geert Messiaen
Voorzitter LVPH

Contacteer LVPH

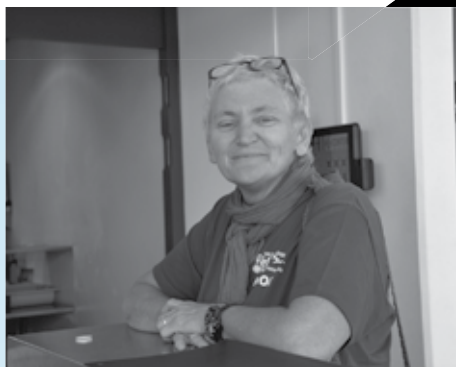
Livornostraat 25 - 1050 Brussel

02 542 86 25 - lvph@lm.be - www.lvph-lm.be

Interview met Ann Tielen

Ann is voorzitter van de Commissie Duikers met een Handicap van NELOS.

Ze is een gedreven en gepassioneerde vrouw die een grote liefde heeft voor het duiken en mensen met een beperking wil helpen.

verlamd is aan de onderste ledematen en in een rolstoel zit, zal zich in het water vrij voelen. Hij of zij wordt als het ware gedragen door het water. Dat geeft een vrij en fijn gevoel. Duiken is niet-competitief en iedereen - met of zonder handicap - ziet of ervaart hetzelfde onder water. Het biedt ook een kans om vriendschappen te sluiten en op reis leren ze andere mensen en culturen kennen.

LVPH: Wat is NELOS eigenlijk?

Ann: NELOS staat voor: Nederlandstalige Liga voor Onderwateronderzoek en Sport. We zijn de overkoepeling van verschillende duikscholen in Vlaanderen. Onze Franstalige tak heet LIFRAS.

LVPH: Zijn jullie een erkende organisatie?

Ann: Wij zijn erkend door verschillende federaties zoals Sport Vlaanderen, G-Sport Vlaanderen maar ontvangen geen subsidies. Alles gebeurt op vrijwillige basis.

LVPH: Zijn het allemaal mensen met een beperking die bij jullie komen duiken?

Ann: Nee, helemaal niet. Ik geef opleidingen in een duikschool in Beringen. Daar komen zowel mensen met een handicap als mensen zonder een handicap duiken. Ik vind inclusief sporten dan ook heel belangrijk.

LVPH: Mooi dat jullie inclusief sporten aanbieden, want dat is ook de bedoeling van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap?

Ann: Inderdaad. Valide mensen die duiken doen dat meestal om zich voor te bereiden op een duikreis of als ontspanning. Omdat wij inclusief duiken aanbieden, ontstaan er vriendschappen onder elkaar. Er zijn duikers die spontaan hun gehandicapte vriend willen begeleiden en zij volgen hier dan een begeleidingscursus. Dat spontane initiatief vind ik zo mooi!

LVPH: Wat is de bedoeling van duiken voor personen met een handicap eigenlijk?

Ann: Personen met een handicap voelen zich dikwijls beperkt in het dagelijkse leven maar in het water ervaren zij een heel andere wereld. Iemand die bijvoorbeeld

LVPH: Jullie gaan dus ook op reis met de mensen met een beperking?

Ann: Jazeker. We blijven niet in het zwembad. Iedereen – met of zonder handicap - leert eerst de basis in het zwembad. Nadien trekken we naar buiten, het open water op. Eerst in België om te oefenen op kleinere waterplassen, nadien naar het buitenland om de pracht en natuur onder water te ontdekken. Zo organiseren wij o.a. duikreizen naar Egypte en de Filipijnen.

LVPH: Het lijkt me niet evident op reis te gaan met personen met een handicap. Zijn jullie daarop voorzien?

Ann: Wij organiseren die reizen en we zorgen ervoor dat de boot en het hotel toegankelijk zijn. We nemen ook de verantwoordelijkheid voor heel het duikgebeuren in en rond het water. De persoonlijke bovenwaterbegeleiding gebeurt door de partner, ouders of de mantelzorger die mee gaat op reis. We zijn ook verantwoordelijk voor het materiaal: een duikpak moet perfect op het lichaam aansluiten. Dit is nodig voor de thermische isolatie en weerstand in het water. Veel mensen die in een rolstoel zitten hebben een breed bovenlichaam en dunne benen. Voor hen wordt het duikpak volledig aangepast zodat het perfect aansluit op hun lichaam.

LVPH: Kan iedereen met een handicap mee op duikreis?

Ann: Mensen met een mentale beperking kunnen bij NELOS niet leren duiken. De reden daarvoor is dat we hen niet kunnen verzekeren, hoe jammer ik dat ook vind. Mensen met een mentale beperking voelen zich het meest op hun gemak in een beschermde, gekende omgeving.

Bij duiken horen soms onverwachte, onvoorzien problemen. Daarop kunnen zij onvoorspelbaar reageren wat dan een probleem vormt op gebied van veiligheid. Verder is het duiken voor iedereen toegankelijk. Wij hebben bijvoorbeeld veel mensen met een motorische of visuele handicap en MS-patiënten binnen onze duikschool.

LVPH: Jullie werken bij de duikopleiding voor mensen met een handicap met brevetten?

Ann: Inderdaad. In het begin kreeg iedereen met een handicap twee begeleiders. Maar we zagen dat het aantal begeleiders afhankelijk was van persoon tot persoon. Na vijf jaar zijn we op het idee gekomen om met brevetten en niveaus te gaan werken. Iemand met een brevet A heeft bijvoorbeeld geen specifieke begeleiding nodig en heeft voldoende aan een gewone duikbuddy. Iemand met een D-brevet heeft dan weer wel volledige gespecialiseerde begeleiding nodig. Zo kunnen we de mensen efficiënt en veilig laten duiken.

LVPH: Jullie zijn eigenlijk meer dan een duikschool. Het lijkt wel een grote familie.

Ann: Zo is dat. Door ons inclusief verhaal zijn we een familie. Dat maakt het voor personen met een handicap gemakkelijker om hun handicap te aanvaarden. Het is een win-win situatie voor iedereen. Zo hadden we eens een student fysiotherapie die een kijkje bij ons kwam nemen in het kader van zijn opleiding. Hij zag een jongen* bij ons die geen handen en onderbenen had en toch graag wou leren duiken. Hij ontwierp voor die jongen een soort van zwemprothese. Na veel aanpassingen en denkwerk was hij er in geslaagd een paar goede en bruikbare prothesen te maken. De jongen in kwestie was zo in de wolven. Tien jaar later zwemt hij nog altijd met die prothesen rond.

Soms komen er personen die omwille van hun amputatie verlegen zijn over hun uiterlijk. Na een tijdje merken ze dat er geen vervelende opmerkingen worden gemaakt en ze binnen onze duikschool zoals iedereen behandeld worden. Ze bloeien open en beginnen hun handicap te aanvaarden.

Er was ook eens een jongen met een spierziekte. Hij kwam bij ons duiken. Het duurde twee jaar vooraleer hij zonder zich te verslikken kon duiken. Op een gegeven moment gingen we op duikreis naar Egypte. Zijn moeder vroeg of hij mee mocht en of hij toch één keer zou mogen duiken tijdens de reis. Dat vormde geen probleem. Er waren tien duiken gepland op de reis. Hij dook elke keer mee en heeft zelfs nog een elfde duik bijgeboekt. Na het duiken zat hij stilletjes in een stoel. Ik dacht dat er iets scheelde en ging naar hem toe. De tranen rolden over zijn wangen: "ik ben zo gelukkig", zei hij. We hebben op dat moment allemaal een traantje weggepinkt. Toen we terugkwamen van de reis, kreeg ik nog een mailtje van hem: 'Bedankt voor alles!'

LVPH: Dit is inderdaad mooi, om stil van te worden. Je spreekt met een passie alsof het jouw levenswerk is.

Ann: Het is inderdaad mijn leven en hobby. Ik werk fulltime en daarnaast doe ik dit alles als vrijwilliger. Ik zou mij geen leven kunnen voorstellen zonder het duiken met 'Wet Wheels' (duikers met een beperking). Je leert relativeren en dankbaar zijn voor wat het leven je biedt.

LVPH: Hartelijk bedankt en mogen heel wat mensen met een beperking de weg naar jullie organisatie vinden, want het is een prachtig initiatief.

Voor meer informatie:

Website: nelos.be -

Mail: voorzitter.cdmh@nelos.be

*Website LVPH: lvph-lm.be **filmpje "Vrij in het water" met Micky:** fragment uit "iedereen beroemd"

Dit filmpje is opgenomen in TODI: Een binnenbad gemaakt op de oude mijnsite van de koolsteenmijnen in Beringen. Voor meer info: todi.be

Jouw persoonlijke-assistentiebudget (PAB) is geïndexeerd

Het persoonlijke-assistentiebudget voor minderjarigen werd op 1 januari 2019 aangepast aan de index. Daardoor verhoogt je jaarlijks budget en blijft je koopkracht gelijk.

In 2019 schommelt het persoonlijke-assistentiebudget tussen 10.192,32 en 47.564,15 euro.

Er zijn vijf budgetcategorieën. Binnen een budgetcategorie is nog differentiatie mogelijk.

Zo kunnen de basisbedragen per budgetcategorie verhoogd of verlaagd worden met een 'budgetschijf', afhankelijk van verzwarende of verlichtende factoren.

Budgetcategorie	Euro
Budgetcategorie I	10.192,32
	13.589,76
Budgetcategorie II	16.987,20
	20.384,64
Budgetcategorie III	23.782,07
	27.179,51
Budgetcategorie IV	30.576,95
	33.974,39
Budgetcategorie V	37.371,83
	40.769,27
Budgetcategorie V	44.166,71
	47.564,15

Tabel: Geïndexeerde bedragen persoonlijke-assistentiebudget 2019

Netwerkevent en lancering 'mijnondersteuningsplan.be'

Een goed ondersteuningsplan opstellen voor jezelf of voor iemand die je begeleidt of ondersteunt, is niet altijd gemakkelijk. In de nieuwe context van persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, is het van essentieel belang om vooraf goed na te denken: welke kwaliteit van leven stel je zelf voorop, waar liggen jouw prioriteiten en mogelijkheden, welke ondersteuning zal je nodig hebben?

Om tegemoet te komen aan deze evolutie ontwikkelden Odisee en SAM vzw op vraag van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), de interactieve web tool 'mijnondersteuningsplan.be'.

Wil je hierover meer te weten komen? Kom naar de inspiratiedag op 5 april!

Praktische info: www.kennisleinkalender.be/

inspiratiedagvraagverhelderingvoorpersonenmeteenhandicap

Voor wie?

Professionals die mensen met een (vermoeden van) beperking ondersteunen in de eerste lijn, mensen met een handicap zelf en hun omgeving die op zoek zijn naar tools en praktijken rond het verhelderen van levens- en ondersteuningsvragen.

Waar?

Odisee, Huart Hamoiriaan 136, Schaarbeek

Wanneer?

Vrijdag 5 april 2019
van 9u tot 13u30

Inspiratiedag

Vraagverheldering voor personen met een (vermoeden van) handicap

Geestelijke gezondheidszorg

Psychische problemen worden de grootste gezondheidsuitdaging in de 21ste eeuw.

Burn-out en depressie zijn als psychische branden, het gevoel van het niet meer uit te houden, van voor een diepe afgrond te staan. Het is het gevoel van schaamte, van zelf de schuld te zijn van problemen van anderen.

Het is maatschappelijk aanvaard om lichamelijk ziek te zijn maar op psychische ziekten rust nog een taboe zodat patiënten hun problemen het liefst verborgen houden voor de buitenwereld. Als ziekenfondsen willen wij meehelpen om dit taboe te doorbreken.

De aandacht voor de gezondheid mag ook niet beperkt blijven tot de bevoegde ministers alleen maar ze moet deel uitmaken van alle beleidsdomeinen, dus ook het onderwijs, de arbeidsmarkt, het verkeer en het leefmilieu.

Het is goed dat langdurig zieken de mogelijkheid krijgen om eventueel via progressieve werkhervatting terug aan de slag te gaan en zich op die manier opnieuw te integreren in de samenleving. Alleen mag dit niet ontaarden in een bijkomende druk op mensen die nog niet volledig hersteld zijn.

We hopen dat de regering voldoende vertrouwen stelt in het oordeel van de adviserende artsen in elke concrete situatie.

campagne over de Vlaamse sociale bescherming

De campagne over de Vlaamse sociale bescherming loopt van 18 februari tot 10 maart. Dat is de periode waarin de meeste mensen een brief van hun zorgkas krijgen met de vraag om hun zorgpremie te betalen. In Vlaanderen betalen we elk jaar een zorgpremie van 52 of 26 euro voor de Vlaamse sociale bescherming. De Vlaamse sociale bescherming gebruikt die zorgpremies om zorgbehoevende mensen in Vlaanderen elke maand met een zorgbudget te versterken. Sinds dit jaar biedt de Vlaamse sociale bescherming ook een tegemoetkoming wanneer iemand een mobiliteitshulpmiddel zoals een rolstoel moet kopen of huren.

De Vlaamse sociale bescherming draait rond solidariteit. Met je zorgpremie verbeter je de levenskwaliteit voor vele duizenden zorgbehoevende mensen. Je betaalt het ook voor jezelf, want zo maak je deel uit van de Vlaamse sociale bescherming en kan je zelf ook een beroep doen op de voordelen wanneer je ze nodig hebt.

Meer info: www.zorg-en-gezondheid.be